

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyně JUDr. Evy Pechové a Mgr. et Mgr. Martiny Weissové a ve věci

žalobce

nezl.

zastoupený advokátem Mgr. Michalem Štrofem,
se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Janem Nemanským,
se sídlem Těšnov 1059/1, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. MHMP 1008780/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí GYMNÁZIA JANA PALACHA PRAHA 1, s. r. o. (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 21. 5. 2019, č. j.: 252-4/GJP/V/18-19/Ms, o nepřijetí žalobce ke středoškolskému vzdělávání u prvostupňového správního orgánu.
2. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce absolvoval v náhradním termínu dne 13. 5. 2019 u prvostupňového správního orgánu přijímací řízení do 1. ročníku čtyřletého studia oboru 7941K41 (gymnázium, denní forma, délka vzdělání 4 roky) pro školní rok 2019/2020. Na přijímací řízení byl žalobce pozván dopisem ze dne 29. 4. 2019, jehož součástí byla pozvánka ke konání jednotlivých testů s uvedením konkrétních údajů, kdy a kde (v jaké učebně) se řízení koná, jakým způsobem mají být pracovní listy vyplňovány, jaký je celkový maximální počet bodů, časový limit konání testů a povolené pomůcky. K dopisu byly přiloženy i dvě přílohy, v první příloze byl obsažen výčet základních požadavků, obsahu a kritérií pro přijímací řízení, přičemž v pasáži věnované výsledkům přijímacího řízení bylo k předpokládanému počtu přijímaných uchazečů uvedeno následující: *„předpokládaný počet přijímaných uchazečů v prvním kole je 42 žáků (včetně dvou míst pro případný náhradní termín)“*. Obsahem druhé přílohy byla výzva k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Ve správním spise je založen i výpis výsledků žalobcových didaktických testů, žalobcem vyplněné didaktické testy a hodnocení jeho pohovoru v anglickém jazyce.
3. Na základě výsledků přijímacího řízení nebyl žalobce ke vzdělávání do prvního ročníku středního vzdělávání prvostupňovým správním orgánem přijat. Prvostupňový správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul, že z celkového počtu 166 možných bodů, žalobce dosáhl v přijímacím řízení jen 97 bodů, čímž se umístil na 77. místě v počtu uchazečů. Přestože žalobce požadavkům přijímacího řízení vyhověl, nízkým počtem dosažených bodů se mu nepodařilo umístit se do stanoveného počtu přijímaných žáků ke vzdělání.
4. Proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání, v odvolání uplatnil obdobné námitky jako v podané žalobě. Žalovaný žalobcovo odvolání žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové správní rozhodnutí; konstatoval, že přijímací řízení proběhlo v souladu s právními předpisy, zejména se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ve znění rozhodném (dále jen „školský zákon“) a prováděcí vyhláškou č. 353/2016 Sb., o přijímacím řízení ke střednímu vzdělávání, ve znění rozhodném. Odmítl žalobcem predestřenou úvahu, že dle nastavených kritérií přijímacího řízení mělo být přijato ke studiu 40 žáků na základě výsledků z řádného termínu přijímacího řízení, a 2 další uchazeči měli být přijati z náhradního termínu přijímacího řízení. Následný závěr žalobce, že za situace, kdy se náhradního termínu přijímacího řízení zúčastnili pouze on a ještě jeden žák, tudíž měli být oba dva přijati ke studiu, označil za extenzivní a v rozporu se školským

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zákonem a zásadami rovnosti a legitimního očekávání ostatních uchazečů přijímacího řízení ke vzdělání. Zdůraznil, že dle § 60 odst. 2 školského zákona musí platit pro jednotlivá kola přijímacího řízení jednotná kritéria přijímání do oboru vzdělání a formy vzdělání. Odlišná kritéria mohou být nastavena toliko pro jednotlivá zaměření školního vzdělávacího programu dle § 60 odst. 3 písm. b) školského zákona, což však není daný případ. Naopak uvedl, že z logického a jazykového znění dotčeného zákonného ustanovení, vyplývá, že jednotná kritéria přijímacího řízení musí být nastavena jednotně jak pro řádný, tak pro náhradní termín přijímacího řízení. Přičemž pokud by měli být přijati oba uchazeči z náhradního termínu ke studiu, pak by k přijetí ke vzdělání postačovalo uchazečům dosáhnout bodové hranice 55 bodů, což by bylo výrazně méně, než kolik dosáhl poslední přijatý uchazeč v řádném termínu, který k přijetí potřeboval 124 bodů. Žalovaný vysvětlil, že prvostupňový správní orgán nestanovil v příloze k pozvánce na přijímací pohovory odlišná kritéria pro přijímání žáků účastnících se přijímacího řízení v náhradním termínu; nýbrž byl v písemném textu přihlášky zdůrazněn fakt, že předpokládaný počet přijímaných uchazečů v prvním kole je 42, v němž je již zahrnut i počet 2 případných míst, které byly ponechány k případnému obsazení až po vyhodnocení výsledků přijímacího řízení v náhradním termínu. Bylo totiž zapotřebí jednak přihlédnout k tomu, že uchazeči v náhradním termínu mohou dosáhnout takových výsledků, které jim podle stanoveného pořadí umožní přijetí ke vzdělávání, a rovněž tak bylo nutno ponechat si určitou rezervu pro případ nesprávně zjištěného skutkového stavu (např. chybu v součtu bodů), kdy pak uchazeč po správném sečtení bodů na základě odvolání v rámci autoremedury musí být ke vzdělání samozřejmě přijat. Žalovaný se s poukazem na obsah prvostupňového správního rozhodnutí vypořádal i s odvolacími námitkami nicotnosti a nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, repliky a ústní jednání

5. Žalobce v žalobě namítal nesprávné právní posouzení věci, neboť nesouhlasil s názorem žalovaného, že by měli být všichni uchazeči ke vzdělání hodnoceni v rámci téže skupiny uchazečů, tj. bez ohledu na to, zda se účastnili přijímacího řízení v rámci řádného či náhradního termínu přijímací zkoušky. V této souvislosti odkázal na sporný text dokumentu zveřejněného na webových stránkách prvostupňového správního orgánu týkajícího se přijímacího řízení pro školní rok 2019/2020 a shodný text obsažený i v pozvánce k účasti na přijímacím řízení, kde bylo uvedeno následující: „*[p]ředpokládaný počet přijímaných uchazečů v prvním kole je 42 žáků (včetně dvou míst pro případný náhradní termín). Budou otevřeny dvě třídy prvních ročníků*“. Žalobce z citovaného textu dovodil, že prvostupňový správní orgán měl zařadit uchazeče do dvou skupin, v první skupině měli být zařazeni a samostatně hodnoceni uchazeči, kteří se účastnili přijímacího řízení v řádném termínu a nejlepší z nich měli zaplnit 40 míst; ve druhé skupině pak měli být zařazeni a opět samostatně hodnoceni uchazeči, kteří se účastnili přijímacího řízení v náhradním termínu a nejlepší z nich měli zaplnit 2 zbývající místa.
6. Žalobce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016 – 54, namítal, že shora uvedený sporný text na pozvánce založil na jeho straně existenci legitimního očekávání a dobré víry v tom, že bude hodnocen výhradně v rámci skupiny uchazečů, kteří se účastnili náhradního termínu přijímacího řízení. Jelikož se přijímacího řízení v náhradním termínu spolu se žalobcem účastnil jen jeden další uchazeč, byl žalobce přesvědčen, že měli být ke studiu přijati oba dva. Navíc žalovaný po řádném

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

termínu přijímacího řízení postupoval způsobem předestřeným žalobcem, neboť stanovil pořadí uchazečů odděleně pro řádný a pro náhradní termín prvního kola přijímacího řízení. Uvedené vyplývá z intranetu žalovaného, kdy bylo po konání v řádném termínu přijímacího řízení publikováno, že uchazeči v pořadí od 1 až 40 byli přijati ke studiu a u uchazeče 41 a 42 bylo uvedeno, že není přijat ke studiu.

7. Dále porušení zásady legitimního očekávání žalobce demonstroval odkazem na webové stránky Gymnázia Evolution, s. r. o., kde byly vymezeny podmínky přijímacího řízení odlišným a jasným způsobem, jelikož zde bylo uvedeno následující: „*pokud se někdo z prvních 53 přijatých rozhodne, že nastoupí na jinou školu, bude na jeho místo změnou rozhodnutí školy o nepřijetí na rozhodnutí o přijetí (autoremedura) přijat další uchazeč pod pořadí „pod čarou“, a to v případě, že předtím podal odvolání proti rozhodnutí o nepřijetí. 54. a 55. místo je ponecháno jako rezerva na náhradní termín 1. kola přijímacího řízení. 55. místo je ponecháno jako rezerva pro případné přijetí na odvolání.*“ V této souvislosti žalobce upozornil, že v případě prvostupňového správního orgánu nebylo v textu pozvánky uvedeno, že by se v případě posledních 2 míst mělo jednat o rezervu pro náhradní termín prvního kola přijímacího pohovoru, nýbrž zde bylo výslovně obsaženo, že dvě místa jsou vyhrazena pro případný náhradní termín.
8. Žalobce nesouhlasil ani s tím, že by jím zastávané hodnocení uchazečů v rámci dvou skupin mělo dojít k narušení pravidla jednotných kritérií přijímání uchazečů. Zopakoval, že podle jeho právního výkladu jsou naopak účastníci hodnoceni na základě stejných kritérií, jen v rámci dvou samostatných skupin. Tímto postupem totiž byla zohledněna i skutečnost, že účastníci přijímacího řízení absolvovali v řádném a v náhradním termínu různá zadání testů a v jiném časovém období. Přičemž nelze předem zjistit, která skupina uchazečů bude oproti druhé zvýhodněna, když není předem jisté, kolik uchazečů se bude účastnit řádného a kolik náhradního termínu přijímacího řízení.
9. Namítal, že v dané věci je třeba upřednostnit ochranu legitimního očekávání žalobce, a to i v případě, kdyby prvostupňový správní orgán jednal *ultra vires*, tzn. nad rámec pravomoci dané mu školským zákonem. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016 – 54, s tím, že v něm Nejvyšší správní soud připustil, že při absenci protichůdného veřejného zájmu lze upřednostnit legitimní očekávání a dobrou víru před zásadou legality. Žalobce zdůraznil, že v dané věci neexistuje protichůdný veřejný zájem, naopak výkladem zastávaným žalobcem by byla zajištěna větší objektivita výsledků přijímacího řízení, když by tak byli uchazeči hodnoceni v návaznosti na výsledky svých fakticky absolvovaných testů. Rozhodně nelze připustit, aby žalovaný ex post měnil pravidla v rozporu s jejich zněním v neprospěch jejich adresátů (resp. žalobce). Upozornil, že výklad zastávaný žalovaným vede k absurdnímu závěru, neboť pokud by se náhradního termínu přijímacího řízení účastnilo 20 uchazečů a ti by byli hodnoceni společně s uchazeči z řádného termínu přijímacího řízení, mohlo by dojít k situaci, kdy by všech 20 uchazečů dosáhlo lepších výsledků než uchazeči z řádného termínu a škola by pak byla nucena přijmout o 18 uchazečů více než původně zamýšlela.
10. Dále žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jelikož se nevypořádal se zásadní odvolací námitkou žalobce spočívající ve výtce žalobce učiněné již ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019. Žalobce byl přesvědčen, že odkaz žalovaného na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009 – 99, s konstatováním, že absenci vyjádření tvrzení lze zhojit i v žalobou napadeném rozhodnutí, je nesprávný a tudíž nezákonný. Uvedl, že odkaz na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

citované rozhodnutí není případný, když žalovaný v nyní projednávané věci opravoval zjevné procesní chyby první instance a koncentroval tím nezákonně správní řízení do jednoho stupně. Konkrétně žalovaný nahradil úvahu prvostupňového správního orgánu (na straně 6), když vyslovil mínění o tom, co měl prvostupňový správní orgán „na mysli“ při formulaci podmínek přijímacího řízení. Taktéž namítal, že ani z úvahy žalovaného není zřejmé, z čeho žalovaný své domněnky dovodil. Žalobce konstatoval, že jím zastávaný a shora uvedený právní názor potvrdil i ředitel prvostupňového správního orgánu Mgr. M. M. dne 21. 5. 2019, kdy byl zákonný zástupce žalobce přítomen při nahlížení do spisu. Ředitel prvostupňového správního orgánu totiž tvrdil, že dvě místa pro náhradní termín byla stanovena s ohledem na počet účastníků náhradního termínu a nikoli předem. Odpověď ředitele tak žalobce považoval za rozpornou s tím, co žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl. Namítal, že prvostupňový správní orgán se ve svém rozhodnutí nikterak nevyjádřil k tomu, zda 2 místa určená pro náhradní termín přijímací zkoušky byla vyhrazena toliko pro uchazeče o vzdělání účastníci se náhradního termínu přijímací zkoušky, čímž bylo zasaženo do práva žalobce na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

11. Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření ze dne 31. října 2019 odmítl veškeré žalobní námitky. Konstatoval, že mezi účastníky není sporným, že žalobce byl na přijímací řízení řádně obeslán pozvánkou, jejíž součástí byly i přílohy, v nichž byly obsaženy veškeré podstatné informace k přijímacímu řízení. Žalovaný rovněž potvrdil, že se žalobce prostřednictvím zákonných zástupců vyjádřil k podkladům rozhodnutí.
13. Zdůraznil, že hlavním kritériem pro přijetí ke studiu u prvostupňového správního orgánu bylo odevzdání řádně vyplněné přihlášky a úspěšné absolvování všech částí přijímacího řízení. V příloze 1 k pozvánce byl žalobce podrobně a uceleně seznámen s podmínkami a kritérii pro přijetí, tj. s tím, jakým způsobem se dospěje k výsledkům přijímacího řízení (stanovením maximální a minimální bodové hranice přijímacího řízení, pro každý z předmětů samostatně a pak i v souhrnu). Poté byla do textu přílohy zařazena žalobcem sporovaná pasáž o počtech přijímaných uchazečů. Zdůraznil, že již ze struktury přílohy vyplývá, že přijímací řízení vychází výhradně z výsledků hodnocení ve třech částech (z testů z matematiky a českého jazyka a z pohovoru v angličtině) a předchozího vzdělávání. Zohledňovány byly jen body, které byly uchazečům přiřazovány podle předem logicky a jasně stanovených kritérií v souladu s § 60 odst. 2 školského zákona.
14. Nesouhlasil s žalobní námitkou nesprávného právního posouzení věci správními orgány. Poukázal na texty příloh k pozvánce na přijímací řízení, kde bylo jednoznačně uvedeno, že se jedná o první kolo přijímacího řízení, bez rozdílu zdali bylo konáno v řádném či náhradním termínu. Právě skutečnost, že náhradní termín je termínem realizovaným v prvním kole přijímacího řízení je třeba zohlednit ve způsobu vyhodnocování výsledků přijímacího řízení. Jinými slovy žalovaný konstatoval, že to, že se přijímací řízení koná i v náhradním termínu, neznamená, že se vytvoří dvě skupiny uchazečů, které budou hodnoceny samostatně. Výklad žalobce v tomto směru označil za nesprávný a zcela nelogický; připustil, že by se jednalo o pro žalobce výhodný postup, nicméně vůči ostatním uchazečům by byl značně nespravedlivý, jelikož by žalobce byl v přijímacím řízení upřednostněn a oproti jiným uchazečům, byť s vyšším počtem bodů, by byl on na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

rozdíl od úspěšnějších uchazečů, přijat. Shrnl, že žalobcem zaujatý výklad, jenž je v rozporu se zákonem a základním právem na rovný přístup ke vzdělání, neboť jím jsou upřednostňováni uchazeči, kteří v přijímacím řízení dosáhli výrazně nižšího počtu bodů v porovnání s ostatními uchazeči, není způsobilý založit jeho legitimní očekávání.

15. Žalovaný taktéž odmítl úvahu žalobce, že i ostatní uchazeči vycházeli z téhož legitimního očekávání jako žalobce, neboť měli nastavené shodné podmínky a kritéria přijímacího řízení, tudíž museli očekávat, že skutečnost, v jakém termínu budou přijímací řízení absolvovat, převáží nad počtem jimi dosažených bodů. Žalovaný na podporu svého odlišného názoru odkázal na § 60 odst. 3 školského zákona a na důvodovou zprávu ke školskému zákonu, z nichž vyplývá, že pořadí jednotlivých uchazečů se stanoví podle výsledků dosažených v přijímacím řízení; přičemž kritéria pro přijímání uchazečů musí být pro všechny uchazeče přijímané ve stejném kole přijímacího řízení jednotná.
16. K odkazu žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016 – 54, upozornil, že je v něm jednoznačně řečeno, že legitimní očekávání účastníkům mohou založit pouze jednání a postupy, které jsou v souladu se zákonem a v jeho mezích; tedy nikoliv *contra legem*.
17. S poukazem na stranu 7 žalobou napadeného rozhodnutí nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce.
18. Závěrem shrnul, že zásadním důvodem pro nepřijetí žalobce ke vzdělání u prvostupňového správního orgánu bylo nedosažení takového počtu bodů, aby se umístil mezi nejlepší uchazeče, kteří byli s ohledem na stanovenou kapacitu podle bodového ohodnocení na základě předem stanovených kritérií prvostupňovým správním orgánem přijati ke vzdělání.
19. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.
20. V replice ze dne 27. 11. 2019 žalobce uvedl, že nesporně hlavní kritéria uváděná pro přijetí ke studiu v prvním kole přijímacího řízení; zopakoval žalobní námitky a zdůraznil, že podstatou sporu je otázka, zdali účastníci přijímacího řízení měli být hodnoceni odděleně jednak v rámci řádného a jednak v rámci náhradního termínu.
21. Na ústním jednání právní zástupkyně žalobce setrvala na procesním stanovisku a zopakovala ve stručnosti základní žalobní námitky.
22. Žalovaný rovněž setrval na svém procesním stanovisku a odkázal jak na odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí, tak na vyjádření k žalobě a zdůraznil, že žalobcem zastávaný výklad přijímacích podmínek je zcela nepřijatelný.
23. Soud na ústním jednání k důkazu neprovedl žalobcem navržené následující listiny: přehled přijatých uchazečů ke studiu po řádném termínu přijímacího řízení; pozvánku k účasti na přijímacím řízení; a dokument nazvaný „Požadavky, obsah a kritéria přijímacího řízení“, neboť tyto jsou založeny ve správním spise. Soud poukázal na to, že ve správním řízení se zásadně dokazování listinami, jež jsou součástí správního spisu, neprovádí; přičemž věrohodnost uvedených listin nebyla účastníky sporována, předmětem sporu byl toliko výklad obsahu textu v pozvánce k účasti na přijímacím řízení citovaný v odstavci 5. tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

24. Soud k důkazu přečetl žalobcem doloženou listinu, a to podmínky pro přijetí stanovené Gymnáziem Evolution, s. r. o. a uveřejněné na webových stránkách gymnázia, jejichž výtisk žalobce založil na stranách 13 -15 soudního spisu.
25. Žalobce rovněž navrhoval provedení výsledku zákonného zástupce žalobce, otce Mgr. M. H., k prokázání obsahu jeho konverzace s ředitelem prvostupňového správního orgánu, Mgr. M. M., dne 21. 5. 2019 při nahlížení do spisu. Ředitel prvostupňového správního orgánu měl dle tvrzení žalobce potvrdit, že 2 místa pro náhradní termín byla stanovena s ohledem na počet účastníků náhradního termínu. Žalovaný v reakci na tento žalobcův důkazní návrh požadoval provést výslech ředitele prvostupňového správního orgánu Mgr. M. M., jelikož sporoval tvrzení žalobce, že by zákonnému zástupci bylo ředitelem prvostupňového správního orgánu řečeno, že by 2 sporná místa byla rezervována pro uchazeče konající přijímací řízení v náhradním termínu. Soud oba návrhy na provedení výsledků zákonného zástupce žalobce i ředitele prvostupňového správního orgánu pro nadbytečnost zamítl, jelikož klíčovým pro rozhodnutí v dané věci je výklad části textu prvostupňového správního orgánu obsaženého v příloze k pozvánce na přijímací řízení (viz odstavec 5 tohoto rozsudku), jímž byly vymezeny podmínky přijímacího řízení; sporovaný text je přitom jednoznačně zachycen v písemné podobě, která není účastníky sporována a z písemného textu tak bude soud ve věci vycházet.

III.

Posouzení žaloby

26. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
27. Žaloba není důvodná.
28. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
29. Podle § 60 odst. 2 školského zákona: *„[ř]editel školy stanoví pro jednotlivá kola přijímacího řízení a) jednotná kritéria přijímání do oboru vzdělání a formy vzdělávání a způsob hodnocení jejich splnění, b) předpokládaný počet přijímaných uchazečů do oboru vzdělání a formy vzdělávání.“*
30. Podle § 60 odst. 3 školského zákona: *„[ř]editel školy může stanovit pro přijímací řízení a) školní přijímací zkoušku, přičemž stanoví pro první kolo přijímacího řízení dva termíny konání zkoušky, b) jednotná kritéria a předpokládané počty přijímaných uchazečů pro přijímání ke vzdělávání v různých zaměřeních školního vzdělávacího programu.“*
31. Podle § 60d odst. 1 školského zákona: *„[ř]editel školy hodnotí splnění kritérií přijímacího řízení uchazečem podle a) hodnocení na vysvědčeních z předchozího vzdělávání, b) výsledků jednotné zkoušky, pokud je součástí přijímacího řízení, c) výsledků školní přijímací zkoušky, je-li stanovena, d) případně dalších skutečností, které osvědčují vhodné schopnosti, vědomosti a zájmy uchazeče.“*
32. Podle § 60d odst. 3 školského zákona: *„[p]odle výsledků dosažených jednotlivými uchazeči při přijímacím řízení stanoví ředitel školy jejich pořadí. Pokud splní kritéria přijímacího řízení více uchazečů, než kolik lze přijmout, rozhoduje jejich pořadí podle výsledků hodnocení kritérií přijímacího řízení.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

33. Soud předně konstatuje, že skutkový stav věci zjištěný správními orgány nebyl mezi účastníky sporný. Sporným v dané věci byl toliko výklad části textu obsaženého v pozvánce k účasti na přijímacím řízení pro školní rok 2019/2020, jehož shodné znění bylo zveřejněno i na webových stránkách prvostupňového správního orgánu, v němž bylo uvedeno následující: „*[p]ředpokládáný počet přijímaných uchazečů v prvním kole je 42 žáků (včetně dvou míst pro případný náhradní termín). Budou otevřeny dvě třídy prvních ročníků*“ (dále též „sporovaná část textu“). Žalobce z citovaného textu dovodil, že prvostupňový správní orgán měl rozřadit uchazeče z prvního kola přijímacího řízení pro školní rok 2019/2020 do dvou samostatných skupin; v první skupině měli být zařazeni a samostatně hodnoceni uchazeči, kteří se účastnili přijímacího řízení v řádném termínu a nejlepší z nich měli zaplnit 40 míst určených pro přijetí ke vzdělání; do druhé skupiny pak měli být zařazeni a odděleně hodnoceni uchazeči, kteří se účastnili přijímacího řízení v náhradním termínu a nejlepší z nich měli obsadit 2 zbývající místa určená pro přijetí ke vzdělání. Jelikož se náhradního termínu přijímacího řízení dne 13. 5. 2019 účastnili pouze dva uchazeči (tj. žalobce a jeden další uchazeč), měli být oba dva, podle názoru žalobce, ke vzdělání u prvostupňového správního orgánu přijati.
34. Soud žalobcem zastávaný výklad sporované části textu nesdílí, jelikož již z jeho jazykového znění zcela jednoznačně vyplývá, že celkový počet 42 přijímaných uchazečů o vzdělání se vztahuje k *prvnímu* kolu přijímacího řízení. Dle § 60 odst. 3 školského zákona mají být pro *první* kolo přijímacího řízení stanoveny dva termíny, v nichž lze přijímací zkoušku složit, a to termín řádný i náhradní. V náhradním termínu se umožňuje složení přijímací zkoušky těm uchazečům, kteří pro vážné důvody nemohou absolvovat přijímací zkoušku v řádném termínu dle § 60c odst. 3 školského zákona. Již z jazykového znění je tak jasné, že řádný i náhradní termín konání přijímací zkoušky tvoří dohromady *první* (jedno) kolo přijímacího řízení. V posledně citovaném zákonném ustanovení je taktéž zakotvena základní zásada přijímacího řízení, a to zásada rovného zacházení a hodnocení všech účastníků jednoho kola přijímacího řízení, která je vyjádřena v povinnosti ředitele školy stanovit pro každé jednotlivé kolo přijímacího řízení jednotná kritéria a předpokládané počty přijímaných uchazečů. V této souvislosti soud odkazuje na komentář ke školskému zákonu, kde je ke stanovení předpokládaného počtu přijímaných uchazečů do jednotlivých oborů vzdělání a forem vzdělávání uvedeno následující: „*vzhledem k tomu, že se jedná o předpoklad, v němž se může též odrazit skutečnost, že kritéria přijímacího řízení byla stanovena podle obsahového zaměření školního vzdělávacího programu, jeho případné nenaplnění nebude mít žádné právní důsledky. Na konečný počet přijímaných uchazečů, který se může i výrazně lišit od jejich předpokládaného počtu, může mít totiž např. vliv i (ne)zájem uchazečů o obor. Zveřejnění předpokládaného počtu přijímaných uchazečů do jednotlivých oborů vzdělání lze vnímat jako orientační vodítko pro jednotlivé potenciální zájemce o obor při podávání přihlášek na střední školu. Na druhou stranu, předpokládaný počet přijímaných uchazečů je též nutno považovat za závazný pro střední školu ve vztahu ke všem uchazečům, kteří splnili podmínky přijímacího řízení a do takto vyhlášené kapacity se díky dosaženému hodnocení vešli.*“ viz. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck 2014, 838 s, Školský zákon, Rigel, F., Bahýľová, L., Kudrová, V., Moravec, O., Puškinová, M.
35. Ve světle uvedeného je pak zapotřebí sestavit formu a obsah přijímacích zkoušek, jakož i způsob hodnocení výsledků zkoušek konaných v řádném a v mimořádném (náhradním) termínu jednoho kola přijímacího řízení tak, aby byly co možná nejméně odlišnými a zaručovaly objektivní klasifikaci výsledků přijímacího řízení; konečné pořadí jednotlivých uchazečů je třeba stanovit zásadně toliko s ohledem na výsledky přijímacího řízení, jež

odpovídají úspěšnosti uchazečů u přijímací zkoušky absolvované v rámci jednoho kola přijímacího řízení. Byť je uchazečům jednoho kola přijímacího řízení umožněno konat zkoušku ve dvou termínech (řádném a náhradním), nelze tuto skutečnost, tj. v jakém termínu uchazeč zkoušku vykonal, jakkoliv zohledňovat v následném hodnocení jejich úspěšnosti. Přičemž z žalobcem sporované části textu nelze dovodit, že by prvostupňový správní orgán činil či měl v plánu provést odlišné hodnocení uchazečů v rámci dvou termínů konání zkoušky. Naopak ze sporované části textu vyplývá, že prvostupňový správní orgán z kapacitních důvodů bude přijímat 42 žáků ke vzdělání pro školní rok 2019/2020; při formulaci úseku věty v závorce pak odhadoval, o čemž svědčí použité slovo „případný“, že pravděpodobně přijímací řízení proběhne i v náhradním termínu s tím, že v celkovém počtu přijímaných žáků jsou zahrnuti (v textu uvedeno „včetně“) i úspěšní uchazeči z náhradního termínu. Žalobce opíral svůj právní názor o potřebnosti odděleného hodnocení uchazečů i o poukaz na jiné znění zkušebních testů v rámci náhradního a řádného termínu zkoušky. Jak vyloženo shora a z logiky věci je zřejmé, že zkušební testy určené pro zkoušku v řádném termínu nemohou být zcela shodné s testy předloženými uchazeči v následném náhradním termínu. Žalobce však netvrdil, že by zkušební testy předložené mu v rámci náhradního termínu přijímacího řízení neodpovídaly formou či obsahem náročnosti testů z řádného termínu přijímací zkoušky. Soud tedy shledal žalobcem zastávaný výklad sporované části textu spočívající v odděleném hodnocení uchazečů konajících přijímací zkoušku v řádném a v náhradním termínu jednoho kola přijímacího řízení, nejen rozporným s odkazovaným textem přílohy k pozvánce na přijímací zkoušku (a webovými stránkami), ale taktéž se zákonem a ve své podstatě přímo diskriminačním vůči uchazečům konajícím zkoušku v řádném termínu. Navíc s ohledem na zjištění, že žalobce byl jedním ze dvou účastníků přijímacího řízení konaného v náhradním termínu a jím zaujatý výklad o jakési *rezervaci* dvou míst pro uchazeče z náhradního termínu v celkovém počtu přijatých uchazečů ještě před konáním přijímacího řízení, tj. bez ohledu na jimi dosažené bodové hodnocení, budí dojem i jisté účelovosti daného výkladu.

36. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 As 86/2007-76, v němž se Nejvyšší správní soud otázce rovnosti uchazečů v přijímacím řízení na střední školu se věnoval a dovodil, že „*při přijímacím řízení uchazeči o studium na střední škole prokazují především své vhodné schopnosti, vědomosti a zájmy. Obsah a formu přijímacího řízení stanoví ředitel školy, jenž pak na základě výsledků tohoto řízení rozhodne o přijetí těch uchazečů, kteří nejlépe splnili stanovená kritéria. V souvislosti s konkrétními aspekty projednávané věci je třeba zdůraznit úlohu ředitele školy. Zákon mu svěřuje pravomoc (a povinnost) stanovit konkrétní podobu přijímacího řízení. V souladu se zákonem (§ 60 odst. 3 školského zákona) je ředitel vázán pouze rámcovým vzdělávacím programem základního vzdělávání, jenž stanoví zejména cíle, formy, délku a povinný obsah vzdělávání, jeho organizační uspořádání, nezbytné materiální, personální a organizační podmínky apod. (§ 4 odst. 1 školského zákona). Řediteli školy je tak zákonem dána poměrně značná volnost při přípravě přijímacího řízení. Musí proto dbát především na povinnost stanovení stejných podmínek (slovy zákona „jednotných kritérií“) pro všechny uchazeče a následné objektivní vyhodnocení výsledků v rámci zákonem stanovených kategorií.“ Jak uvedeno shora Nejvyšší správní soud rovněž akcentuje nutnost stanovení stejných výběrových kritérií a objektivního hodnocení výsledků všech uchazečů přijímacího řízení. Přitom k naplnění zásady rovného zacházení s uchazeči o vzdělání v přijímacím řízení dochází právě i prostřednictvím objektivního hodnocení jejich výsledků, Nejvyšší správní*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

soud považoval za legitimní skutečnost, že uchazeči o studium na střední škole se v přijímacím řízení prokazují svými schopnostmi a vědomostmi, jejichž rozsah a hloubka jsou zjišťovány přijímacími zkouškami, a na základě výsledků zkoušek jsou pak uchazeči přijati ke vzdělání.

37. K argumentaci žalobce, že žalovaný po řádném termínu přijímacího řízení postupoval ve shodě s jím zastávaným názorem odděleného hodnocení uchazečů, neboť stanovil jejich pořadí odděleně pro řádný a pro náhradní termín prvního kola přijímacího řízení, soud konstatuje, že shledává postup prvostupňového správního orgánu, který po provedení přijímacích zkoušek v řádném termínu bezodkladně provedl vyhodnocení zkoušek, vyvěsil výsledky a seznámil s nimi uchazeče, aniž by vyčkával na konání zkoušky v náhradním termínu, za zcela souladný se zásadou transparentnosti a efektivy přijímacího řízení. Je obecně známou skutečností, že uchazeči jsou oprávněni konat přijímací řízení na dvě střední školy v jednom školním roce, tudíž je logické, že výsledky umístění uchazečů po absolvování řádného (v pořadí prvního) termínu jsou do jisté míry předběžné, neboť se v nich kromě zařazení uchazečů z náhradního termínu, budou promítat další změny, jež mohou mít vliv na pořadí uchazečů, a to například v důsledku následně zjištěného chybně sečteného bodového hodnocení, odchodu úspěšných uchazečů na jinou střední školu. Soud je přesvědčen, že pokud by prvostupňový správní orgán nepřistoupil k uvedenému postupu, jeho jednání, resp. včasné nezveřejnění výsledků přijímacího řízení, by pak u řady uchazečů zakládalo pochybnosti o možné manipulaci s výsledky zkušebních testů.
38. Soud shrnuje, že přijímací řízení, kterému se žalobce u žalovaného podrobil, proběhlo v souladu se zákonem i s požadavkem na rovné zacházení s uchazeči. Ze správního spisu je zřejmé a žalobce ani nespornuje, že by neměl před konáním přijímací zkoušky k dispozici jak jednotná kritéria přijímání ke studiu a způsob hodnocení jejich splnění, tak i předpokládané počty přijímaných uchazečů. Zároveň netvrdil, že by dostal k vyplnění jiný didaktický test než druhý uchazeč v náhradním termínu anebo že by jeho test byl hodnocen v rozporu s předem stanovenými podmínkami. Žalobce nespornoval ani výsledek přijímacího řízení, tj. počet jím dosažených bodů. Soud opakuje, že právo na rovné zacházení vůči žalobci bylo ze strany žalovaného naplněno právě stanovením jednotných kritérií přijímacího řízení a následným řádným vyhodnocením jejich splnění. Jednoznačným porušením práva na rovné zacházení jak ve vztahu k žalobci, tak ve vztahu k ostatním uchazečům, kteří se podrobili témuž přijímacímu řízení a byli v něm na rozdíl od žalobce úspěšnější (tj. dosáhli 124 a více bodů, kdy žalobce získal toliko 97 bodů), by naopak bylo rozhodnutí žalovaného o přijetí žalobce ke studiu bez ohledu na úspěšnější uchazeče.
39. Soud jako nedůvodnou posoudil rovněž žalobní námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Soud uvádí, že tato námitka nebyla formulována zcela jasným a určitým způsobem, když v ní žalobce na straně šest a sedm žaloby v části označené pod bodem 2) a věnované námitce nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v prvních pěti odstavcích neuvedl konkrétně, s jakou námitkou se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal. Žalobce v prvních pěti odstavcích žaloby totiž jen uvedl, že žalovaný „se nevyjádřil k námitce žalobce obsažené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019“. Soud připomíná, že není oprávněn k tomu, aby sám ze své vůle přezkoumával předchozí správní řízení, neboť soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Pokud žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nahradil v žalobou napadeném

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

rozhodnutí úvahy prvostupňového správního orgánu, když „na straně 6 vyslovil „mínění“ o tom, co prvostupňový správní orgán „měl na mysli“ při formulaci podmínek přijímacího řízení“, pak soud v této souvislosti upozorňuje, že dle ustálené judikatury správních soudů se ve správním řízení uplatňuje zásada jednoty řízení, když správní soudy v zásadě přezkoumávají prvostupňové rozhodnutí i druhostupňové rozhodnutí jako jeden celek. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 4. 2004, č. j. 2 A 10/2002 - OL - 269, č. 280/2004 Sb. NSS, konstatoval, že: „soud by rozhodnutí shledal nezákonnými, kdyby ani jeden ze správních orgánů dostatečně nevypořádal stěžovatelovy námitky, nebo pokud by rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu bylo natolik odlišné od prvostupňového rozhodnutí, že by byl stěžovatel poprvé postaven před zcela nové právní posouzení, aniž by měl možnost proti němu ve správním řízení dále brojit – taková situace bývá označována jako tzv. odnětí instance (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25). V dané věci však žalovaný rozhodl stejně jako prvostupňový správní orgán, jeho argumentaci žalovaný pouze doplnil, tudíž žalobci odvolací instance odejmuta nebyla. Soud odkazuje i na ustálenou judikaturu správních soudů, například na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. října 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25, jehož právní věta zní: „[ú]kolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu je zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky (§ 89 odst. 2 věta druhá správního řádu z roku 2004). Z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.“

40. Až na straně sedm v šestém odstavci v části žaloby označené pod bodem 2) věnované námitce nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalobce uplatnil konkrétní námitku, když nesouhlasil s tím, že prvostupňový správní orgán se ve svém rozhodnutí nikterak nevyjádřil k tomu, zda 2 místa určená pro náhradní termín přijímací zkoušky byla vyhrazena toliko pro uchazeče o vzdělání účastníci se náhradního termínu přijímací zkoušky. Soud znovu odkazuje na shora v předchozím odstavci rozsudku citovanou zásadu jednotnosti správního řízení a připomíná, že posuzuje prvostupňové i druhostupňové rozhodnutí jako celek. Soud přitom z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí na straně šest až osm zjistil, že zde žalovaný podrobně vyložil, z jakých důvodů nesdílí názor žalobce o vyhrazení 2 míst pro náhradní termín přijímací zkoušky dle sporovaném textu přílohy k pozvánce k přijímacímu řízení a pro stručnost na ně odkazuje.
41. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání ze strany správních orgánů. Žalobce v souvislosti s aplikací zásady legitimního očekávání odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016 – 54, jehož první právní věta zní: „[l]egitimní očekávání na straně adresátů veřejné správy mohou zpravidla založit pouze jednání a postupy, které jsou v souladu se zákonem a v jeho mezích, tedy secundum et intra legem, nikoli contra legem, a s ohledem na princip enumerativnosti státních pretenzí, resp. legality výkonu veřejné moci (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, též § 2 odst. 1 správního řádu z roku 2004) ani praeter legem. Nelze však vyloučit, že i jednání, jež je nakonec shledáno jednáním ultra vires, může v konkrétní situaci (šlo-li např. o dlouhodobou a dosud nikým a nijak nezpochybňovanou správní praxi nebo akty, které se zřetelně neprotiví ustanovení zákona nebo soudní judikatuře a které nebyly vyvolány, vydány nebo udržovány korupcí nebo jiným trestným nebo nepoctivým jednáním úředních osob či na základě nepravdivých, nesprávných či neúplných údajů) založit na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

straně adresáta veřejné správy očekávání, jemuž bude zcela výjimečně, při absenci konkurujícího závažného veřejného zájmu, poskytnuta v zájmu obecné spravedlnosti a alespoň do určité míry soudní ochrana.“ a namítal, že sporný text na pozvánce založil na jeho straně existenci legitimního očekávání a dobré víry v tom, že bude hodnocen výhradně v rámci skupiny uchazečů, kteří se účastnili náhradního termínu přijímacího řízení. Jak uvedeno již výše soud předestřený žalobcův výklad obsahu sporného textu v příloze k pozvánce na přijímací pohovory rozhodně nesdílí a posoudil jej za rozporný se zákonem.

42. Soud si je vědom toho, že i nezákonná praxe správních orgánů může za určitých okolností vzbudit legitimní očekávání adresátů právních norem, jak připustil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132. Oba principy, tj. princip legality a princip ochrany oprávněné důvěry, jsou v zásadě rovnocenné a v obecné rovině jejich střet nemůže být řešen upřednostňováním jednoho před druhým. Tento rozpor je naopak nutno posuzovat s ohledem na konkrétní okolnosti jednotlivých případů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2010 č. j. 6 Ads 88/2006-159). Zejména je třeba vzít v potaz důvod změny rozhodovací praxe, tedy zda je odůvodněna dostatečně závažnými okolnostmi a zda se s touto změnou měly dotčené subjekty možnost předem seznámit.
43. V dané věci však žalobce ani netvrdil a ani neprokázal, že by jiné střední školy prováděly přijímací řízení tím způsobem, že by odlišně hodnotily uchazeče absolvující přijímací zkoušky v řádném a v náhradním termínu. Naopak odkazem na webové stránky Gymnázia Evolution, s. r. o., kde byly dle jeho přesvědčení vymezeny podmínky přijímacího řízení opačným a jasným způsobem, prokázal, že právě tato praxe, tj. praxe jednotného hodnocení účastníků jednoho kola přijímacího řízení, byla v rámci přijímacího řízení na střední školy všeobecná a jednotná. Skutečnost, že žalobce lépe porozuměl textu na webové stránky Gymnázia Evolution, s. r. o., nelze klást k tíži správních orgánů. Pokud tedy i za této situace, kdy byl žalobce dobře zpraven o tom, jakým způsobem se v přijímacím řízení na střední školy postupuje, setrval na odlišném názoru, musel si pak být zároveň vědom toho, že jeho názor je sporný a neopírá se o jednotnou a nepochybnou praxi správních orgánů, aby se na ni mohl rozumně spolehnout. Uvedené platí tím spíše, že právní úprava přijímacího řízení na střední školy ve školském zákoně a ani na ni navazující judikatura správních orgánů nedoznala žádných změn. Za těchto okolností pak žalobci nemohlo vzniknout legitimní očekávání, které by v dané věci zavazovalo správní orgány, aby v rozporu se zásadou legality považovaly žalobce s nižším počtem bodů (na rozdíl od uchazečů s vyšším počtem bodů, byť získaných v rámci přijímací zkoušky konané v řádném termínu) za úspěšného uchazeče ke vzdělání.
44. Soud shrnuje, že ze strany žalovaného v dané věci nedošlo k žádnému diskriminačnímu jednání namířenému vůči žalobci, neboť žalovaný rozhodl o nepřijetí žalobce (a přijetí předem určeného počtu úspěšných uchazečů o studium, jenž byl omezen jeho kapacitními možnostmi) na základě vyhodnocení předem určených a zcela objektivních kritérií. Tato kritéria žalobce prokazatelně nesplnil, jelikož v přijímacím řízení nebyl úspěšný, když nezískal dostatečný počet bodů, který by mu zajistil zařazení mezi přijaté uchazeče o studium a jiné než negativní rozhodnutí tudíž v jeho případě nepřicházelo v úvahu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. října 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.